N°. 20. 1831.

DAGBLAD VAN 'SGRAVENHAGE.

Woensdag, den 16 Februarij.

DUITSCHLAND.

BERLYN *den 11 February*. H. K. H. de Grootvorstin *Helena Poulowna* gemalin van den Grootvorst *Michiel*, is den 28 der vorige maand gelukkig van eene Prinses bevallen, welke den naam van *Alexandra* zal dragen.

— De Warschauwsche *Staats-Courant*, van den 7 dezer, deelt het berigt mede, dat de regering den vorigen dag door eene estafette de tijding ontvangen had, *dat de Kosakken*, niet verre van Bresc-Litewski, *de Bug waren overgetrokken*, en dus op Poolsch grondgebied waren gerukt. Andere berigten bevestigen deze tijding, en voegen er bij, dat zich hier en daar reeds Kosakken vertoond hadden. Tot dadelijkheden schijnt het evenwel nog niet te zijn gekomen, maar het is hoogst waarschijnlijk, dat men eerstdaags de tijding zal bekomen van het begin der vijandelijkheden. Omtrent de sterkte van de Russische legermagt wist men te Warschau niets met zekerheid; men was van oordeel, dat dezelve op vier punten te gelijk Polen zou binnen rukken.

De wapening gaat intusschen in Polen sterk voort. Volgens een Warschausch blad, hebben de jonge Israëliten van die hoofdstad zich tot een eskadron ligte cavalerie gevormd.

Er heeft wederom eene verandering plaats gegrepen in het algemeen bestuur van Polen; onderscheidene nieuwe ministers zijn benoemd. De raadplegingen van de kamers hebben niets van algemeen belang opgeleverd.

FRANKRIJK.

PARYS, *den 10 February*. Men blijft hier nog steeds in onzekerdheid over het gewigtig besluit van Z. M., ten aanzien van de keuze des hertogs *van Nemours*. De ministeriële bladen houden vol, dat een courier uit deze hoofdstad naar Brussel is vertrokken, met het berigt, dat de Koning der Franschen vastelijk besloten had, de kroon voor zijnen zoon niet aan te nemen; doch, of die weigering *gaaf* en onherroepelijk is geweest, hier over spreken zij niet meer zoo stellig. Daarbij verzekeren sommigen hunner ook, dat, door middel van de telegraaf, de tijding is overgemaakt, om, tot nader bevel, de weigering, door den courier overgebragt, als niet gedaan te beschouwen. Te oordeelen naar de taal dierzelfde bladen, schijnt het, dat, nadat dit besluit was afgezonden, de meeningen in den raad eenigzins gewijzigd zijn, zoo ten gevolge van de aankomst van de Belgische deputatie, die niet van de weigering wist, als door het verkondigde beginsel, dat, ofschoon Frankrijk de keuze van de hand wees, die keuze aan hetzelve nogtans regt gaf, zich meer bijzonder in de Belgische zaak te doen gelden. Hier van daan de nadere beraadslagingen in den raad, tot beraming van nadere middelen, om het vraagstuk, België betreffende, te regelen. Een der bladen noemt daarom niet ten onregte de tegenwoordige handelwijs van het gouvernement: eene *delibererende staatkunde*. Over het besluit, dat de regering als aannemelijk zou beschouwen, om in België een' vasten staat van zaken te vestigen, loopen velerlei geruchten. Naar een derzelve, zou de Belgische kroon aan den jongen Prins *Karel* van Napels worden aangeboden, die dan met der tijd in het huwelijk zou treden met eene Prinses uit het Huis van *Orleans*. Frankrijk zou, om dit ontwerp bij de Belgen ingang te doen vinden, er met kracht op aandringen, dat Maastricht en Luxemburg met België zouden vereenigd blijven, als ook op gunstiger bepalingen nopens de schuld. Een ander ontwerp, hetwelk zou bestaan, en hetgeen wederom op het onverwachtst schijnt te voorschijn te zijn gebragt, is — de vereeniging van België met Frankrijk. Men treft hieromtrent een zeer opmerkelijk artikel aan, in het ministeriële Avondblad *le Messager*, waarin op nieuw wordt aangedrongen: dat België niet alleen kan staan; — dat het, of tot Holland, of tot Frankrijk moet behooren; — dat de zaken te verre gekomen zijn, dan dat de Belgen weder tot Holland zouden kunnen terugkeeren, alwaar men dan ook zeer weinig genegen zou zijn, dezelve weder aan te nemen; — dat de middelweg, die was uitgedacht, van de éene zijde om den Prins *van Oranje*, van de andere zijde om den hertog *van Nemours* de kroon op te dragen, noch aan de belanghebbende Staten, noch aan België voordeelig kan zijn; — dat de Prins *van Oranje* de verwachte handelsvoordeelen, ten koste van Holland, niet kan geven, en de hertog *van Nemours*, niet den verwachten uitweg voor de fabrijkgoederen; dat er dus niet anders overschiet *dan eene vereeniging met Frankrijk*. De schrijver draagt de gevolgen van dezen maatregel als zeer gunstig voor de Belgen voor. Daardoor, zegt hij, kunnen Gent en Antwerpen niet alleen hunnen handel op de Hollandsche kolonien behouden, maar zelfs dien op de Fransche volkplantingen daarbij bekomen. Wat de houding der buitenlandsche Mogendheden, ingeval van eene vereeniging, betreft, de schrijver vreest geenen gewapenden tegenstand van de zijde van Engeland, vooral wanneer Antwerpen zou ontmanteld worden. Bovendien vertrouwt hij, dat Engeland en andere constitutionele Staten slechts wenschen, dat Frankrijk magtig zij, om, gezamelijk den eenigen mogelijken vijand, Rusland, die er belang bij heeft, vervolgt de schrijver, de andere natien te onderdrukken, om zijn eigene bevolking in de middeleeuwsche duisterheid gedompeld te houden, te kunnen het hoofd bieden, wanneer deze een' inval op het vaste land mogt wagen. Hij zegt echter ten slotte, dat de Belgen vrijelijk den wensch tot vereeniging moeten uitdrukken; dat zij nu echter Frankrijk niet moeten verantwoordelijk stellen, wanneer het een zijner Prinsen moet weigeren, om over eenen Staat te regeren, die op zich zelven onbestaanbaar is, en waar inwendige partijgeest en uitwendige kuiperij derzelver invloed uitoefenen. Maar zelfs dan, wanneer de Belgen, nu tegen de weldadige inzigten van Frankrijk mogten handelen, en later op derzelver stappen terugkeeren, zouden zij eene toevlugt in Frankrijks boezem vinden.

Dit artikel heeft bij velen alhier opziens gebaard, daar hetzelve volkomen in tegenspraak is met redeneringen, welke in denzelfden *Messager* en andere bladen nog voor weinige weken werden gevonden, en waarin de vereeniging van België met dit Rijk als een gevoelige slag voor de Fransche nijverheid werd beschouwd.

Men meent, dat onze regering aan de leden der Belgische deputatie een en ander ontwerp, tot regeling der Belgische zaak, heeft voorgehouden. Dezelve moeten echter op alle voorstellen hebben te kennen gegeven, dat zij alleen gelast waren, de kroon van België aan den hertog *van Nemours* op te dragen, en zich dus niet in staat bevonden, om over een ander ontwerp te antwoorden. Wat aangaat eene vereeniging met Frankrijk (waardoor België zijne zoo hoog opgegevene zelfstandigheid zou verliezen), moeten echter verscheidene leden der bezending, en inzonderheid de president *Surlet*, verklaard hebben, van zoodanigen maatregel niets te willen hooren; hetgeen de voorstanders daarvan evenwel niet heeft afgeschrikt, maar alleen heeft bedacht gemaakt, om middelen uit te denken, om tijd te winnen, en de Belgen van zelve zich in de armen van Frankrijk te doen werpen.

Te midden van dezen staat van onzekerheid, ziet men dezer dagen eene belangrijke zitting over de Belgische zaken, bij de afgevaardigden, te gemoet, daar verscheidene leden voornemens zijn, de ministers om ophelderingen te vragen.

Gisteren hebben de Belgische commissarissen het hotel *Mirabeau*, in de straat de la Paix verlaten, en dat in de straat Varennes, hetwelk H. K. H. de Prinses *Adelaïde* voor hen heeft doen in gereedheid brengen, betrokken.

Zij hebben een bezoek bij den minister van buitenlandsche zaken afgelegd, hetwelk van elf tot één ure geduurd heeft, zoodat de generaal *Sebastiani* verhinderd is geweest den raad van ministers bij te wonen.

Gisteren avond ten 9 ure, heeft de geheele deputatie, met den heer *Surlet de Chokier* aan het hoofd, de eer gehad bij den Koning te worden toegelaten. Zij werd door den minister van buitenlandsche zaken aan Hoogstdenzelven voorgesteld.

De graaf *de Celles* heeft genoegzaam dagelijks gehoor bij Z. M.

— In de laatste dagen hebben er menigvuldige kabinetsraden plaats gehad.

— Men wil, dat de Russische gezant, graaf *Pozzo di Borgo*, door den graaf *Wolkonsky* zal vervangen worden. Eerstgenoemde heeft gisteren avond eene bijzondere audientie bij Z. M. gehad.

— Te Toulon worden vier linieschepen en vier zware fregatten uitgerust.

— De Bey van Titteri is uit Marseille naar de hoofdstad vertrokken.

— Het volslagen stilzwijgen dat van regeringswege omtrent de Belgische zaken wordt in acht genomen, heeft de fondsen gedrukt. Dezelve staan: de 3 per cent gec. 60 f. 70 cent; de 5 per cent 93 fr. 60 cent.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *den 11 Februarij*. De Belgische aangelegenheden trekken hier thans voornamelijk de aandacht tot zich. De algemeene vraag is: heeft Koning *Lodewyk Philips* de kroon van België voor den hertog *van Nemours* geweigerd, ja, dan neen? De *Courier* zegt dienaangaande: « Wij hebben met de Brusselsche dagbladen van den 8 het verslag ontvangen, hetwelk door de Belgische deputatie te Parys, aan het nationaal congres is gedaan. Of die bezending heeft opzettelijk het antwoord van *Lodewyk Philips* verkeerdelijk gemeld, of de laatste is van toon veranderd. De officiële kennisgeving aan onze regering luidde, dat de Koning de kroon «*stellig geweigerd*" had; in deze dagbladen vinden wij alleen, dat hij eigenlijk slechts gezegd heeft, «*dat hij niet vermeende* de kroon te kunnen aannemen." De *Courier* kan niet nalaten hierover zijne bevreemding te kennen te geven, en waagt, of *Lodewyk Philips* dan bevreesd is aan het Fransche volk dat te zeggen, hetgeen hij aan de gouvernementen van andere landen heeft gezegd?

De toon onzer dagbladen is overigens weinig geschikt, om de verwachtingen te billijken, welke de Fransche bladen schijnen te koesteren, als of Engeland zich met de ontwerpen, welke thans in Parys worden voorgezet, wel zou vereenigen. De laatste hevige uitvallen tegen Engeland, die in de Fransche kamer der afgevaardigden door eenige leden zijn gedaan, de, voor de wenschen der Engelsche staatslieden, ongunstige uitslag der verkiezing van het Brusselsch congres; de weifeling, die zij thans bij het Fransche bestuur meenen te bespeuren, hebben veroorzaakt, dat onze dagbladen gestadig hunne klagten, wegens gebrek aan rondborstigheid en zuiverheid, van bedoelingen aan de Fransche zijde, hernieuwen, en opmerkzaam zijn geworden op den geest van uitbreiding en vergrooting, welke, zegt onder anderen de *Times*, wel dezelfde geest van *Lodewyk de Veertiende* schijnt te zijn. Wel verre dan ook, dat het in Parys ontworpen plan van vereeniging hier bijval zou vinden, trekken verscheiden dagbladen nu reeds daartegen te velde. De *Times* uit voornamelijk de vrees, dat Antwerpen, dat groot en sterk zeeëtablissement, zegt hij, waarvan *Napoleon* bedoeld heeft te maken: *een pistool op de borst van Engeland*, in de handen der Franschen zou komen, en deze aan de deur van Holland zouden worden gebragt. (Wat de vestingwerken van Antwerpen betreft heeft men gezien, dat de Parysche *Messager* die wil opgeven)

Wat het berigt van een ander Parysch blad (*den Constitutionnel*) aanbe-

langt, wegens de aanbieding van de Belgische kroon aan Prins *Karel* van Napels, enz., zegt de *Courier* hetzelve niet te kunnen gelooven: « want, gaat hij voort, hoe zouden de groote Mogendheden, na, wat de grenzen van het Belgisch grondgebied betreft, ten voordeele van Holland te hebben beslist, en de regeling van het aandeel van de beide landen in de schuld, te hebben verschoven, zich nu, omtrent beide punten, ten nadeele van Holland verklaren?" De zaak is onmogelijk, zegt de *Courier*; « maar, vervolgt hij, dat Frankrijk iets buitengemeens, iets uitgestrekts zal eischen, is, vermeenen wij, zeer duidelijk. Zoo hebben wij, met der daad, te dezen aanzien, geruchten gehoord, waarvan er sommigen wel meer geloof schijnen te verdienen, dan die van den *Constitutionnel*. Volgens deze strekt een plan daartoe, om zich van Polen tegen de andere Mogendheden te bedienen!, en dat land onafhankelijk te maken, wanneer, betrekkelijk de regeling van de Belgische zaken, hindernissen mogten in den weg gelegd worden."

— Zoo men verneemt, zal Z. M., op aanbeveling van den hertog *van Cambridge*, verscheidene inwilligingen aan Hoogstdeszelfs onderdanen in Hanover verleenen.

— Gisteren waren de fondsen, ten gevolge van de bestaande onzekerheid nopens de zaken op het vaste land, flaauw; heden zijn zij iets opgekomen. De 3 per cent gec. 80¾ à ⅞; id. op tijd 80⅞ à ¾ à ⅞; id. gered. 81 à 80⅞; bankaktien 200.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den 15 Februarij*. Z. M. heeft, op de voordragt van Z. K. H. den Admiraal en Kolonel-Generaal, een besluit genomen van den navolgenden inhoud:

« Willende, behoudens Onze nadere bepalingen tot het oprigten of daarstellen van een blijvend gedenkteeken, ter gedachtenis van de heldendaad, en de hoogst edelmoedige zelfopoffering van den luitenant ter zee van de 2de klasse, *J. C. J. van Speyk*, door zich met de onder zijn bevel zijnde kanonneerboot n°. 2, op den 5 dezer, voor Antwerpen, liever in de lucht te laten springen, dan te gedoogen, dat Onze vlag eene vernedering onderging, reeds voorloopig zijnen naam aan de vergetelheid onttrekken;

« Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat van nu voortaan bij de Nederlandsche zeemagt, altijd een der schepen of vaartuigen van oorlog den naam zal voeren van *van Speyk*; zullende al aanstonds de tegenwoordig te Amsterdam in aanbouw zijnde corvet *Argo* herdoopt, en aan dezelve de naam van *van Speyk* gegeven worden."

— Hetgeen wij in ons vorig nommer omtrent de administratie der schutterijen gezegd hebben, schijnt min naauwkeurig te zijn, daar wij van goede hand onderrigt zijn, dat die administratie over de mobile schutterijen op denzelfden voet zal blijven, waarop zij zich thans bevindt, evenwel met deze uitzondering, dat de platte lands of rustende schutterijen in de administratie aan de verschillende depots der korpsen van het leger zullen worden toegevoegd.

— HH. KK. HH. de jonge Prinsen hebben gisteren avond de voorstelling in den Franschen Schouwburg bijgewoond. Tusschen een der bedrijven is wederom het Fransche, ter nagedachtenis van den onsterfelijken *van Speyk* vervaardigde, zangstuk gezongen, hetwelk, even als bij de vorige gelegenheid, met de grootste geestdrift en toejuichingen door het publiek is beantwoord, welke ten hoogsten top klom, toen zich ook de geliefde volksliederen deden hooren.

— Het hoofdkwartier van den luitenant-generaal *van Geen* is nog altijd te Vugt gevestigd. Zijne Exc. heeft de navolgende dagorder uitgevaardigd aan de troepen onder zijne bevelen:

DAGORDER VOOR HET MOBILE LEGER!

Wapenbroeders! Een Held is onder ons den dood der Helden gestorven; hij verkoos denzelven boven schande en mishandeling van het wreed en laag gemeen van het trouwlooze Antwerpen.

De kanonneerboot n°. 2, vóór de stad liggende, geraakte den 5 dezer, door eene stormvlaag, op lager wal, aan de zijde der stad; terstond trachtte eene bende van het Antwerpsche graauw zich van de boot meester te maken; het scheepsvolk moest voor de overmagt zwichten; zij haalde *de Nederlandsche Vlag*, die sedert eeuwen onbevlekte Vlag! ter neder, en vertrapte die onder de voeten. Dit lijdt de brave bevelhebber van het schip niet; hij vloekt de ontrouw der Antwerpenaren, die den wapenstilstand breken, en, met eene onverschrokken hand, steekt hij het buskruid in brand, en schip, en vriend en vijand, alles springt in de lucht.

Ik behoef niet, krijgslieden! U het edele van zulk eene daad te schetsen; gij allen gevoelt dezelve genoegzaam; den naam van dezen Held wil ik U alleen nog zeggen, ten einde hem onuitwischbaar in Uw geheugen te prenten: het was de brave *van Speyk*, luitenant ter zee van de 2de klasse, een jeugdig krijgsman, nog maar 29 jaren oud en onlangs eerst door Z. M. met het eerekruis begiftigd.

Laat ons ter eere van zijnen leeuwenmoed en ten blijke onzer deelneming in zijn verlies en hoogachting zijner daad, de rouw over hem aannemen. Van den 14 af, zal het geheele leger, gedurende drie dagen, over den braven luitenant *J. C. J. van Speyk* de rouw dragen, en zal ieder dezer dagen ééns, op het appel, deze dagorder worden voorgelezen.

Hoofdkwartier Vugt, den 11 Februarij 1831.

De Luitenant-Generaal, opperbevelhebber van het mobile leger,

VAN GEEN.

De luitenant-generaal *Vermasen*, opperbevelhebber van 'sHertogenbosch, heeft aan de bezetting dier vesting dezelfde order uitgevaardigd.

De koopvaardij- en andere schepen te Rotterdam en te Dordrecht hebben, ter nagedachtenis van *van Speyk*, de vlaggen ter halver stok doen waaijen.

— De provincie Vriesland, welke zich door geestdrift voor de goede zaak heeft onderscheiden, wordt berekend, tot verdediging van het Vaderland niet minder dan 4563 man, zoo bij de staande armee als bij de schutterijen, geleverd te hebben.

— Te Gorcum zijn, gedurende het jaar 1830, meer dan 30,000 man geinkwartierd geweest, en gedurende de maand Januarij dezes jaars ruim 7000 man. De bewoners dier stad hebben niet alleen dezen last met gelatenheid gedragen, maar door ijver en welwillendheid uitgemunt, om de verdedigers van het Vaderland wel te onthalen.

— In de zitting van het nationaal congres, van den 10, heeft de heer *Osy* de mededeeling verzocht van het protocol van den 1 dezer maand, hetwelk den 7 door vorst *Talleyrand* was bekrachtigd, en dat den vorigen dag bij het provisioneel gouvernement moest ingekomen zijn.

De heer *Robaulx* zeide daarop, dat die mededeeling onnoodig was, aangezien dit protocol, naar men zeide, inhield: *dat de Mogendheden zich daarbij verbonden hadden, om geen lid van derzelver familie op den Belgischen troon te dulden*. Dit was eene regtstreeksche tusschenkomst van de zijde der Mogendheden, waaraan België zich niet behoefde te storen, en waarvan dus het congres ook niet noodig had kennis te nemen.

De heer *van de Weyer* beklom daarop het spreekgestoelte, en zeide, dat hij, slechts weinige uren geleden, had vernomen, dat het diplomatiek comité eene mededeeling van lord *Ponsonby* ontvangen had. Dat genoemd comité dat stuk had gelezen en overwogen, en dat hij en zijne medeleden besloten hadden, die mededeeling aan lord *Ponsonby terug te zenden*, gelijk ook werkelijk gedaan was, en wel op grond, dat dit stuk door dien lord *alleen* en niet door den heer *Bresson* geteekend was, met verklaring, dat noch het congres, noch het diplomatiek comité, noch het provisioneel gouvernement eenige mededeelingen, betrekkelijk de keuze van een hoofd van den Staat, te ontvangen hadden, dan van de Belgische deputatie te Parys. De heer *van de Weyer* meende, dat het diplomatiek comité, door deze terugzending, zich zijner waardig gedragen had, en weidde verder, in antwoord op eenige geopperde bedenkingen, in het breede uit over de naauwgezetheid, waarmede hij en zijne ambtgenooten zich van hunnen pligt hadden gekweten. De heer *Osy* merkte wel aan, dat de heer *Bresson* dat stuk niet had kunnen teekenen, omdat hij afwezend was, doch deze aanmerking vond geen ingang.

Vervolgens vroeg de heer *Jottrand*, of men nu de zekerheid had bekomen, wegens de aanneming van de Belgische kroon door den hertog *van Nemours*.

De heer *van de Weyer* beantwoordde die vraag met te zeggen, dat het diplomatiek comité er persoonlijk van overtuigd was, doch dat er nog geene zekerheid was. Hij gaf verder geene inlichtingen, en vermaande het congres, met kalmte de officiële mededeeling van de deputatie af te wachten. De heer *Nothomb*, insgelijks lid van het diplomatiek comité, voegde daar bij, dat men van de afgevaardigden te Parys nog geene andere berigten had, dan dat zij door den Koning en den minister *Sébastiani* zeer goed waren ontvangen; en dat, wat het protocol van den 7 Februarij betrof, dit met een' courier naar Parys was gezonden, met uitnoodiging aan de deputatie, om daarop binnen 24 uren te antwoorden.

— De Belgen zoeken op allerlei wijs de toedragt van het gebeurde met de kanonneerboot n°. 2 te verbloemen, of liever te vervalschen, niettegenstaande een der Antwerpsche bladen den eersten dag na het voorval, de zaak naar waarheid heeft voorgesteld. De heer *van de Weyer*, die in dit vak een meester is, heeft het zijne er toe willen medebrengen. Bij zijn jongst verblijf te Antwerpen, heeft hij een bezoek bij den commandant *Degorter*, die, ten gevolge van het springen der kanonneerboot, nog ongesteld is, afgelegd, en *hem zijnen dank betuigd voor zijn treffelijk gedrag en dat van zijne brave manschappen, die zoo veel eer aan de stad door hunne handelwijs hebben gedaan!!*

— Op een feestmaal, hetwelk de commissarissen van het provisioneel gouvernement, de heeren *van de Weyer* en *van der Linden*, den 5 dezer, te Gent gegeven hebben, juist op den dag, dat de verkiezing van den hertog *van Nemours* in die stad plegtig gevierd werd, hebben de gasten, bij het eindigen van den maaltijd en na onderscheidene toasten, onder anderen, een ter eere van den pas verkoren Koning, *den eersten overheidspersoon van een vrij volk*, te hebben gedronken, al hunne glazen aan stukken gesmeten, bij welke gelegenheid, de heer *Bayet*, een der gasten, heeft uitgeroepen: *Aldus verbreken wij de Koningen, wanneer zij hunnen lastbrief en hunne eeden schenden!* Deze treffende woorden zijn levendig toegejuicht.

Herinnering aan eenige vroegere Heldendaden, door Nederlanders ter zee bedreven.

In een oogenblik, dat de belangstelling voor het Zeewezen, door de grootsche heldendaad van den luitenant *van Speyk*, bij alle Nederlanders verhoogd is, meenen wij onzen lezers geenen ondienst te bewijzen, met hen eenige kloekmoedige daden, welke met die van den 5 Februarij veel overeenkomst hebben, te herinneren.

Reeds vóór het uitbreken van den Spaanschen oorlog gaven de Nederlanders menigvuldige bewijzen van hunne geschiktheid tot en van dien onverschrokken moed in den oorlog ter zee, waardoor zij eeuwen lang zich hebben onderscheiden; maar het was vooral in den worstelstrijd tegen Spanje en in den langdurigen en bloedigen krijg met de aan Spanje onderhoorige Duinkerkers, dat de Nederlandsche zeelieden onloochenbare proeven gaven van onvergelijkelijke dapperheid, vaderlandsliefde en zelfopoffering.

Reeds bij de ontluiking der Nederlandsche vrijheid vinden wij daarvan de bewijzen. Aan wien is niet bekend die onverschrokken zeeman, *Jan Haringh*, die, in den zeeslag tegen *Bossu*, zonder de onvermijdelijke gevaren, welke hem bedreigden, te ontzien, op het vijandelijk admiraalschip oversprong, onder eene hagelbui van kogels den mast beklom, de admiraalsvlag nederhaalde, doch dit zijn stout bestaan met den dood moest boeten? Omtrent dien zelfden tijd werd eene dergelijke moedige daad bedreven door eenen Zeeuwschen jongeling, *Jasper Leynsen* geheeten, geboren te Soutelande, een thans gering dorp nabij Vlissingen, doch de wieg en bakermat van het heldengeslacht der *Evertsen*. Ook deze sprong, in de hitte des gevechts, op het schip van den vijandelijken opperbevelhebber over, beklom den mast, haalde de admiraalsvlag neder, wond die om zijn midden, en keerde, gelukkiger dan *Haringh*, met dit zegeteeken op zijnen bodem weder.

Doch het waren in die tijden, toen de Nederlanders met eene onbeschrijfelijke geestdrift bezield waren, niet enkel gewone schepelingen, die door kloeke daden uitmuntten; ook de bevelhebbers van schepen betoonden eene onbegrensde dapperheid.

Gelukkig geraken niet alle dappere bevelhebbers in zulke noodlottige omstandigheden, dat zij, tot handhaving van de eer der vlag en des va-

derlands, gedwongen worden, tot zulke uitersten te komen, als waartoe dezer dagen de brave *van Speyk* heeft moeten besluiten. Hierdoor zijn de voorbeelden van zulk een bestaan min of meer zeldzaam, en men ontmoet, te midden van ontelbare en schitterende bewijzen van heldenmoed, slechts enkele gevallen, waarin scheepsbevelhebbers den brand in het kruid hebben gestoken, of zich daartoe met onwankelbaren moed toebereidden. Geene historie levert misschien evenwel daarvan meerdere voorbeelden dan de Nederlandsche op.

In Bloeimaand des jaars 1572, liepen eenige schepen uit de stad Veere uit, onder bevel van den admiraal dier stad, *Bastiaan de Lange*, ten einde de Vlissingsche zeelieden bij te staan in het afsnijden van den toevoer van leeftogt naar Middelburg, hetgeen alstoen zeer naauw door den Prins van Oranje belegerd werd. Dan op dezen togt raakt de Veersche Admiraal slaags met vier Spaansche Konings schepen, die hem, terwijl hij aan den grond geraakt was, van alle zijden omsingelden. Tusschen deze schepen en de *Lange* ontstaat een langdurig en bloedig gevecht; de vijand entert, het schip van onzen held zal voor de overmagt moeten bukken, toen de moedige Nederlander den brand in het kruid stak en vrienden en vijanden te zamen in de lucht vlogen. Dit eerste voorbeeld van wanhopige verdediging tegen eenen vijand, die geene lijfsgenade schonk, boezemde denzelven groot ontzag in, en de geestdrift der Nederlanders klom nog hooger dan zij reeds gestegen was.

Een tweede, meer bekend voorbeeld vinden wij in *Reynier Claeszen*. Deze zeeheld, die bij sommigen als afkomstig uit Amsterdam, bij anderen als uit Zeeland geboortig te boek staat, ondernam, in den jare 1606, als viceadmiraal, onder den admiraal *Willem Haultain*, eenen togt naar de Spaansche en Portugesche kusten, om aldaar de schepen, die van of naar Indië gingen, op te wachten, en zoo mogelijk, te veroveren of te vernielen. Doch onvoorziens daagt er, kort na eenen hevigen storm, waardoor de Nederlandsche schepen verstrooid waren geraakt en eenige geheel afgedwaald, eene sterke Spaansche vloot op, bestaande uit acht buitengewoon groote galjoenen en eenige galeijen. Deze overmagt verschrikte de weinige aldaar tegenwoordig zijnde Nederlanders, die schandelijk vlugtten of werkeloos bleven liggen. *Claeszens* alleen kende geene vrees en bleef den vijand afwachten. Een der galjoenen zeilt hem met zulk eene kracht aan boord, dat zijne groote mast valt. Welhaast wordt hij nog door vijf andere omringd, die ook met hun geschut zijn schip beuken. In dien toestand lag de held twee dagen, van allen verlaten; doch hij verdedigde zich ophoudelijk tegen zijne vijanden met zulk eene dapperheid, dat geen der Spanjaarden het wagen durfde te enteren, uit vreeze, dat de kloeke held het schip zou doen springen. Eindelijk wordt verdere verdediging onmogelijk; de hoop op ontzet is verdwenen, daar het schip van alle zijden doorgenageld is, en van de manschappen slechts zestig, die nog meest alle gekwetst zijn, overig zijn. Nu stelt hij aan zijne onderhoorigen voor, liever den brand in het kruid te steken, dan zich aan den snooden vijand over te geven, van wien niets dan eene wreede gevangenis of een schrikkelijke dood te wachten is. Zijn voorstel wordt goedgekeurd. De geheele equipagie knielt op het dek neder, bidt God om vergiffenis voor deze hare daad, de lont wordt in het kruid geworpen, en het schip met alles wat het bevatte, barst vaneen. Twee der manschappen, half verbrand, werden alleenlijk door de verbaasde Spanjaarden opgevischt.

Wel waardig was deze held door *Helmers* bezongen te worden, gelijk zijn voorganger, *Bastiaan de Lange*, door *van Haren*.

Het geslacht der *Banckers*, hetwelk zes zeehelden opleverde, van welke twee den rang van Admiraal hebben bekleed, prijkt nevens de *Evertsen* eervol in 's Lands geschiedrol. Een der leden van dit geslacht, *Joos van Trappen*, gezegd *Banckers*, gaf, nog jong zijnde, een onmiskenbaar bewijs van zijne standvastigheid en zielrust. Door dertien Duinkerksche oorlogsschepen aangetast, moest hij alleen tegen deze groote overmagt strijden. Dan de dappere Zeeuw wordt hierdoor niet ontmoedigd. Hij schiet drie vijandelijke schepen in den grond, en redt zich uit de handen zijner vervolgers. Doch grooter nog was het kenmerk van zijnen moed bij eene vroegere gelegenheid. Eens werd zijn schip door twee vijandelijke schepen aangevallen, en zoodanig tusschen dezelve beklemd, dat het behoud van zijnen bodem onmogelijk scheen. Maar de moedige held, hoe dikwerf tot overgave uitgenoodigd, weigert het hem toevertrouwde schip over te geven. Hij plaatst zijn, oudsten zoon, toen nog een knaap, met eene brandende lont bij het buskruid, en beveelt hem er den brand in te steken, zoodra hij hem zulks gebiedt, er de bedreiging bijvoegende, dat hij hem met eigene handen door het hoofd zou schieten, bijaldien hij aan dit zijn bevel niet gehoorzaamde. Deze daad verstomde den schepeling en deed zijnen moed tot wanhoop klimmen. De zeelieden spanden hunne uiterste krachten in, en *Banckers* wordt voor het Vaderland behouden, om aan hetzelve nog vele gewigtige diensten te bewijzen.

Een tot hiertoe in 's Lands geschiedenis ganschelijk onbekende Vlissingsche Zeeheld, de commandeur *Claes Jansen*, geraakte, in het jaar 1640, in gevecht met vier Duinkerksche fregatten, aan welke hij zes uren manmoedig tegenstand bood. Beide zijne masten lagen nedergeveld, zijne zeilen waren aan flarden geschoten, het schip had eenige schoten onder water en was in zinkenden staat, en nogtans weigerde de kloeke bevelhebber het schip over te geven, liever door het vuur of water snevende, dan de Nederlandsche vlag te strijken. Zijne schepelingen noodzaken hem evenwel ten laatste, met de tromp van het geweer op de borst, het schip over te geven. De eenvoudige held klaagt daar over in twee nog van hem overgebleven brieven, waarin hij herhaalde malen betuigt, dat het zijne schuld niet was, dat er om kwartier gevraagd was, en waarin hij verklaart, dat het schip tegen zijn dank was overgegeven. Het eenige wat hem troostte, was, dat, gelijk hij zich uitdrukt, het schip gezonken was, en *dat de vijand zoo wel door ons getracteerd is, dat zij met ons niet laychen en kunnen.*

Ook de latere oorlogen leveren treffende voorbeelden van stoutmoedigheid op.

De Vriesche kapitein *Douwe Aukes* werd in één der zeeslagen des jaars 1652 zoo fel bevochten, dat de moed aan zijne matrozen ontzonk, en zij hem tot de overgave wilden dwingen. De held neemt den lontstok in de hand, ijlt naar de kruidkamer en roept zijn scheepsvolk toe: « Schept moed! schept moed! ik zal u den weg wijzen. Als wij den vijand niet langer kunnen wederstand bieden, dan zal ik u allen van de gevangenis bevrijden, door den stok dien ik heb." Deze bedreiging beschaamde en moedigde de schepelingen tevens aan. Zij hervatteden den strijd, en *Douwe Aukes* droeg de eere weg, van den hem toebetrouwden bodem voor het vaderland bewaard te hebben.

Zoo dacht, zoo handelde het voorgeslacht; zoo denken en handelen nog de Nederlanders. Met zulke gevoelens kan Nederland geene schande ongestraft worden aangedaan, en zal de Nederlandsche vlag onbezoedeld tot het nageslacht worden overgebragt.

VAN SPEYK.

Den 5 Februarij 1831.

« Sta pal voor Hollands eer, gelijk een stevige eik,
« Dus sprak *de Lange's* (*) schim tot d'edelen *van Speyk*;
« Duld nimmer 't honen van de vlag der Batavieren;
« Denk aan mijn heldendood; dat niets uw fierheid stuit,
« En, schiet uw magt te kort, steek dan de lont in 't kruid;
« Zóó zult ge ook in uw' dood als *Samson* zegevieren."

Dáár stort zich op de boot het muiteren gebroed,
't Rukt Hollands wimpel neêr, — vertrapt hem met den voet;
Maar, — op dien eigen tijd, is ook de lont ontstoken:
De sulfergloed barst uit en blaakt aan alle kant! . . .
Hij stierf, de fiere held, voor Vorst en Vaderland,
Hij stierf! . . . maar Hollands vlag, is luisterrijk gewroken.

C. W.

(*) *De Lange*, Zeeuwsch bevelhebber. Zie: *de Geuzen*, van *van Haren*; negentiende Zang.

Bij vergissing zijn in het Dagblad van ll. Maandag, in de aankondiging der vaart van de Stoombooten der Nederlandsche Stoombootschappij, de dagen en uren geplaatst van de vaart tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen*. Uit hoofde van de omstandigheden, *heeft die vaart geene plaats.*

Voor de behoeftigen van Ter Heide aan Zee, is met een dankbaarheid jegens de geefster ontvangen, op den 9 Februarij ll., een Coupon werkelijke schuld, n°. 148864, groot *f* 12.50, van mevrouw S. B.

J. SEPP, *Predikant te Ter Heide.*

Van wege den kolonel der grenadiers *Klerck*, worden twee jonge Dames hartelijke dank betuigd voor het toezenden van 6 paren sokken voor zijne onderhebbende manschappen.

Door den heer eersten Luitenant-Kwartiermeester *van Oyen*, der Afdeeling Kurassiers n°. 1, is aan den ondergeteekenden uit 's Gravenhage overgezonden honderd paar wollen sokken en zeven stuks slaapmutsen, welke aan genoemden officier, door de welwillende zorg van den heer *Bakhuyzen* aldaar, ten geschenke voor de Afdeeling Kussiers n°. 1 zijn ter hand gesteld, en waarvoor de ondergeteekende hiermede erkentelijk zijnen dank betuigt.

Arnhem, den 14 Februarij 1831.

De Luit. Kolonel, commanderende de Afdeeling Kurassiers n°. 1,

RENNO.

*** MAATSCHAPPIJ *DILIGENTIA*.

De spreekbeurt in de *Natuurkunde*, op Vrijdag, den 18 Februarij, zal vervuld worden door den hoogleeraar *van der Boon Mesch*, van Leyden.

De DISTRICTS COMMISSIE tot aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden, alhier gevestigd, acht het zich ten aangenamen pligt, haren hartelijken dank te betuigen aan alle weldadigen, die, ten gevolge van hare vroegere uitnoodiging, hunne milde giften hebben gestort ten behoeve van de verminkten en de nageblevenen der gesneuvelden, in den strijd ter handhaving van wet en orde, tegen muiterij, verraad en geweld, welke giften tot heden bedragen eene som van *f* 4,437.08, die bereids is overgemaakt aan het Hoofdbestuur van het fonds te Amsterdam.

De Commissie blijft bij voortduring bereid tot het ontvangen van bijdragen ten bovengemelden weldadigen einde, in eene beslotene bus, ter kamer van den Burgerlijken Stand, op het Raadhuis geplaatst, en zou het beleedigend achten voor de bekende milddadigheid en edelmoedigheid harer stadgenooten, tot aandrang hier bij iets meer te voegen, maar wil, bij deze gelegenheid, alleen hare stadgenooten wijzen op het uitstekend voorbeeld van Vaderlandsche zelfsopoffering, door eenen der officieren onzer Marine, den commandant van 's Lands kanonneerboot n°. 2, *Jan Carel Josephus van Speyk*, glorierijker gedachtenis, voor weinige dagen gegeven, en zulker wiens lotgenooten, volgens de ingekomene berigten zich verscheidene Hagenaren bevonden hebben, waarvan de nagebleveue betrekkingen regtmatige aanspraak hebben op de dankbare erkentenis van alle weldenkenden, die zeker gaarne daarin de nagedachtenis der Helden zullen willen vereeren.

's Gravenhage, den 15 Februarij 1831.

G. K. VAN HOGENDORP, *President*,	G. L. H. HOOFT,
C. E. VAN DOEVEREN, *Vicepresident*,	J. D. JANSEN,
S. DASSEVAEL,	J. C. VAN DE KASTEELE,
B. DE LA BASSECOUR CAAN,	L. H. ELIAS SCHOVEL,
M. EMANTS,	A. R. DE WENDT,
J. BANE HAVART,	A. F. TEN DALL, *Secretaris*.

THÉATRE ROYAL.

Jeudi, 17 Février 1831.

ABONEMENT SUSPENDU.

(*Entrées et billets de faveur généralement supprimés*).

Au bénéfice de Mme. *Mezeray*.

LA MUETTE DE PORTICI, grand opéra en cinq actes et à grand spectacle, paroles de MM. *Scribe* et *Germain de la Vigne*, musique de M. *Auber*. Décors peints par (et sous la direction de) M. *B. J. van Hove*, machinés par M. *Felix Bellelle*. Au premier acte un divertissement nouveau, dans lequel on dansera LE BOLERO, pas-de-deux Espagnol avec corps de ballet, musique du même auteur.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG.
Op Woensdag, den 16 Februarij 1831.
BUITENGEWONE VOORSTELLING.

Tot bijdrage van de inschrijving tot een Monument voor den onvergetelijken Zeeheld *J. C. J. van Speyk*: MICHIEL ADRIAANSZ. DE RUYTER, treurspel in vier bedrijven, door *J. Nomsz.* Tot slot zal de Directeur *Bingley* de vaderlandsche romance van den dichter *A. van der Hoop, Jun.*, getiteld: *de Kanonneerboot*, voordragen.

⁂ Op *Woensdag, den 23 Februarij 1831*, zal, door het corps Muzikanten van de 's Gravenhaagsche Schutterij, geadsisteerd door die van de Koninklijke Kapel, in de Luthersche Kerk, worden gegeven een VOCAAL en INSTRUMENTAAL CONCERT, waarvan de opbrengst is bestemd voor de meest behoevende uitgetrokkene Schutters dezer residentie; zullende daarbij tevens door den heer *A. A. Stuart*, op herhaald verzoek, eene tot de omstandigheid toepasselijke redevoering worden uitgesproken.

De toegangkaartjes zijn verkrijgbaar gesteld bij den boekhandelaar *G. Vervloet*, in de Spuistraat, tegen *tachtig cents.*

Het programma zal nader worden bekend gemaakt.

⁂ De ondergeteekende heeft de eer het kunstminnend publiek te verwittigen, dat hij zijne eerste representatie zal geven op Zaterdag, den 19 Februarij 1831, in de Salle des Variétés, Korte Houdstraat, n°. 104, en zal de eer hebben te vertoonen: De TWEE GEORGETTEN, of HET DORPSLIST, pantomime in één acte. Na hetzelve de groote ACROBATISCHE EXERCITIEN, met en zonder balanceerstok, waarbij zal uitmunten de drie Romeinen krijgsdans, op drie koorden; na hetzelve *Monsieur et Madamme Denis*, kluchtspel uitgevoerd door den jongen *Niemeczek* en zijne zuster, de eerste 7 en de tweede 4 jaren. Aanvang precies ten 7½ ure.

Het spectakel zal besloten worden door ARLEQUINO SINTO CARE, groote burleske pantomime.

NIEMECZEK, *Directeur.*

Volgens besluit van Zijne Majesteit den Koning, zal er eene *Compagnie Werklieden* alhier worden opgerigt, om, gedurende dezen Oorlog, bij het Leger te Velde te dienen; die compagnie zal worden geformeerd uit Werklieden, als: Bakkers, Slagters, Metselaars, Timmerlieden en Smids, alles op voordeelige condition.

Al degenen, die verlangen zich hierbij te verbinden, of die meerdere informatie begeeren, moeten zich vervoegen op het Bureau van den Ondergeteekenden, boven de Hoofdwacht, van den 15 dezer maand, tot en met den 23 Februarij, van des morgens ten 9 tot des namiddags ten 1 ure. Dient verder tot narigt, dat een ieder van de volgende bewijsstukken moet zijn voorzien:

1°. Dat zij het ambacht, waarvoor zij zich verlangen te verbinden, dienen te verstaan, met gestaafde bewijzen.

2°. Een voldoend getuigenis van het Gemeentebestuur van hun zedelijk gedrag.

3°. Dat zij gezond, sterk en tegen de vermoeijenissen van den Oorlog bestand zijn.

's Gravenhage, den 12 Februarij 1831.

De Kolonel en Plaatselijke Kommandant der Residentie,
TELLEGEN.

⁂ M. M. POLAK, gedelegeerde van de 1ste klasse, benoemd door Zijne Excellentie den heer Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland, wonende in het Noordeinde, wijk E, n°. 311, brengt, bij deze, ter kennisse van het geëerde publiek, dat hij met de aanstaande 152ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, welke op Maandag, den 21 Februarij 1831, zal beginnen te trekken, verkoopt HEELE en GEDEELTEN van LOTEN, zoowel klassikaal, in koop, alsmede in huur, prijs courant. Bij denzelven wordt ook Generaal Contraboek gehouden.

⁂ Bij A. P. VAN LANGENHUYSEN, in *'s Gravenhage*, is van de pers gekomen en wordt verzonden:

DE ONTWIKKELING, V, VI, VII, VIII en IX, door den heer *Gysbert Karel* Grave *van Hogendorp*; inhoudende: 1°. *Ministeriële verantwoordelijkheid*; 2°. *Kiesregt*; 3°. *Kolonien*; 4°. *Vrije Handel*; 5°. *Besluit*; — *à 50 centen.*

⁂ Mijne geliefde huisvrouw, J. W. H. RAM, beviel heden, voorspoedig, van een' *ZOON*.

's GRAVENHAGE, den 15 Februarij 1831.

D. J. VAN EWYCK.

MARKTPRIJZEN, *van den 14 Februarij 1831.*

Tarwe	*f*	14.00.	het Nederlandsche mud.
Rogge	–	8.50.	
Gerst	–	5.50.	
Haver	–	5.50.	
Boter	–	1.07½.	» » pond.
Rundvleesch	–	» 50.	
Schapenvleesch	–	» 40.	
Versch Varkensvleesch	–	—	
Gerookt dito	–	—	

De hoogste prijs, waarvoor het brood verkocht mag worden, is bepaald op

Gebuild Tarwebrood	*f*	» 30.	het Nederlandsche pond.
Ongebuild »	–	» 23½.	
Roggebrood	–	» 11.	

BEURSPRIJS VAN EFFECTEN.
Te AMSTERDAM, Maandag, den 14 Februarij 1831.

Nederlanden,	Werkelijke Schuld	2½	pCt.	*f*	40½	a 41½
	Uitgestelde dito			–	13/16	a 15/16
	Oorlogslasten			–	74¼	a 75¼
	Kansbiljetten			–	15¾	a 16¼
	Stellen van uitgeloten dito			–	—	a —
	Amortisatiesyndicaat	4½	pCt.	–	65¾	a 67
	Dito dito	3½	»	–	52¾	a 53
	Domein Losrenten	2½	»	–	—	a —
	Handelmaatschappij	4½	»	–	—	a —
	Nederlandsche Bank	4	»	–	—	a —
Frankrijk,	Op de Rescontre	5	»	–	—	a —
	Dito	3	»	–	60	a 61
	Certificaten dito in Parys	3	»	–	—	a —
Rusland,	Obligatien bij *Hope* en *Comp*	5	»	–	87¾	a 88¼
	Dito (*Nieuwe*)	5	»	–	89¼	a 89¾
	Inschrijving op het Grootboek	6	»	–	56	a 57
	Dito Certificaten	6	»	–	56	a 57
	Dito te Londen	5	»	–	—	a —
	Dito te Hamburg	5	»	–	85½	a 86

⁂ Men is van meening, ten overstaan van NICOLAAS BERVOETS, openbaar' Notaris in 's Gravenhage, op MORGEN, den 17 Februarij 1831, in den Nieuwen Doelen, in 's Gravenhage, des avonds ten zeven ure, finaal te verkoopen:

Een HUIS, ERVE en TUIN, met eenen vrijen uitgang in een Slop, uitkomende zoo in de Gedempte Raamstraat als op den gedempten St. Anthonijs Burgwal; bevattende hetzelve Huis twee boven- en twee benedenkamers, alle behangen en van stookplaatsen voorzien, goede keuken, turf- en kleerzolders, domestiekenkamertje en verder al hetgene tot eene aangename, gemakkelijke en fatsoenlijke woning wordt vereischt; zijnde het gemelde Huis binnen weinige jaren voor het grootste gedeelte en de keuken geheel nieuw uit den grond opgebouwd; alles staande en gelegen aan de zuidzijde van de Gedempte Raamstraat, in 's Gravenhage, wijk T, n°. 98, verponding n°. 100; aangeslagen geweest in de grondlasten over het jaar 1830, als gebouwd eigendom, met *f* 41.87. Kunnende primo Mei 1831, bij de betaling van den koopprijs, worden aanvaard, en zijnde hetzelve te zien op Morgen Donderdag, van 12 tot 3 uren, mits bevorens bij de bewoners belet vragende. Breeder bij biljetten omschreven, en nadere onderrigting te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *N. Bervoets*, in 's Gravenhage.

⁂ Op Dingsdag, den 22 Februarij aanstaande, des middags ten 12 ure precies, zullen door en ten huize van den Boek- en Kunsthandelaar J. IMMERZEEL, JUNIOR, in de Nobelstraat, in 's Gravenhage, worden verkocht *Negentien* stuks SCHILDERIJEN, van *Schelfhout*, *van der Sande Bakhuyzen*, *van Hove*, *van der Burgh*, *Kransz* en anderen, alle gelijst en in goeden staat. Dezelve zullen ten dage voormeld, van des morgens ten negen ure af, kunnen worden bezigtigd.

Aan deze verkooping, *waarin bepaaldelijk geen enkel stuk zal worden opgehouden*, kan niets worden toegevoegd; doch wel aan de verkooping van Boeken, Schilderijen, Prenten, Teekeningen, Kostbaarheden, Instrumenten, Rariteiten enz., die in de volgende maand Maart, ten huize als boven, zal worden gehouden, en waarvan de Catalogus eerlang ter perse gaat.

⁂ Madame Veuve BLED, d'Amsterdam, a l'honneur d'annoncer aux Dames de cette Ville, q'uelle vient d'arriver avec un joli choix de MARCHANDISES; elle se recommande à leur bienveillance. Logée à *la Ville de Paris*, dans le Korte Houtstraat.

⁂ Eene fatsoenlijke JUFVROUW, oud 20 jaren, van den Gereformeerden Godsdienst, zag zich gaarne geplaatst als JUFVROUW van GEZELSCHAP, of ook wel ter opleiding van jonge Kinderen, om dezelve de eerste beginselen der *Hollandsche*, *Fransche* en *Engelsche* talen te leeren, benevens eenige Vrouwelijke handwerken; kunnende tevens Linnen- en Wollennaaijen en met de Wasch omgaan. Men gelieve zich, met *vrachtvrije* brieven, te adresseren, onder letter R, bij den Boekhandelaar *S. de Visser*, in 's Gravenhage.

⁂ TE HUUR, met Mei aanstaande, een zeer aangenaam gelegen en spatieus KASTEEL of gemoderniseerd HUIS, met een aantal meest behangen en gestukadoorde kamers en verdere offices, geschikt tot Zomer- en Winterverblijf, voor eene groote familie, met de daarbij behoorende Moes, Vruchten, Tuinen, Broeijerijen en Boomgaarden, benevens Boschje en Koepel, en daarbij behoorende Schuren, Stallen, Zolders, Oranjerien enz., waar onder de vrije Jagt en Visscherij, met of zonder twee kampen BOUW- of WEILAND. Alles gelegen in het Koningrijk Pruissen, even boven Kleef, op 12 uren afstands van den Rijn. Te bevragen bij den Boekhandelaar *C. A. Vieweg*, te Nymegen. Brieven *franco*, onder de letters V. S.

⁂ A VENDRE d'occasion un COUPÉ tout neuf, et deux excellens Chevaux, bais de Mecklenbourg, agés de sept ans, avec leur harnais etc. S'adresser chez *Alexander*, derrière l'Église du Cloître, à la Haye.

⁂ Bij S. DE VISSER, Boekverkooper in 's Gravenhage, is heden van de pers gekomen: op den HELDENDOOD van den Luitenant ter Zee, J. C. J. VAN SPEYK (op de Schelde voor Antwerpen, den 5 Februarij 1831), door F. B. v. B., à 10 centen, ten voordeele van de Weduwen der gesneuvelden met de Kanonneerboot n°. 2. Bij evengemelden zal deze week verschijnen: de 4de aflevering van het HANDBOEK DER BIJBELSCHE GESCHIEDENIS, door H. VAN HEYNINGEN, Predikant te Meppel, groot 4°., wordende aan de heeren Inteekenaren à *f* 2.55 afgeleverd.

⁂ Bij VAN PADDENBURG en COMP., Boekhandelaren te Utrecht, is van de pers gekomen:

EIN LORBERREIS, *nachgesendet an* J. C. J. VAN SPEYK, von LUDWIG MARCHAND, prijs 15 centen.

⁂ *'s GRAVENHAGE.* — De gezigtkundige J. M. LEVISON zal, door het zeer talrijk toenemen van begunstigers, nog te spreken zijn tot uiterlijk Donderdag, den 17 Februarij recommandeert zich steeds tot het leveren van BRILLEN voor alle gezigten, ingevolge de wiskunstige wetten der gezigtkunde. Adres op het Spui, wijk Q, n°. 312, het derde huis van de Begijnestraat alhier.

⁂ *'s GRAVENHAGE.* — SIMON NATHANS DENTZ, Hoftandmeester van Z. M. den Koning, HH. KK. HH. den Prins *van Oranje* en Prins *Frederik* der Nederlanden, enz. enz. enz., verwittigt zijne respective geabonneerden en andere begunstigers, dat hij aanstaanden Maandag avond, den 21 alhier arriveert, en tot Zondag, den 27 Februarij vertoeven zal, gelogeerd bij de Weduwe *Wydom*, in *de Toelast*, op de Kleine Groenmarkt alhier. Die gemelde Dentis over gebreken in den mond of het abonnement tot het soigneren der tanden, spreken willen, worden verzocht, zich in tijds aan te melden of daags te voren de adressen te zenden aan voornoemde Logement. Is woonachtig te Amsterdam, Kloveniersburgwal, n°. 32, alwaar, bij afwezigheid, de affaire door deszelfs Broeder gecontinueerd wordt.

In 's Gravenhage, bij P. E. VAN STADEN, Drukker en Uitgever van het Dagblad, Torenstraat, wijk D, n°. 419.